

รูปแบบการจัดการระบบขยายเสียงการแสดงดนตรีสด
สำหรับวงดนตรีประเภทป๊อปปูล่า
Sound Reinforcement Management System
for Popular Band

ไชยเชษฐ์ เรืองทองเมือง *

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) รูปแบบการจัดการระบบขยายเสียงการแสดงดนตรีสด สำหรับวงดนตรีประเภทป๊อปปูล่า 2) ปัจจัยที่เกี่ยวข้องต่อการจัดการระบบขยายเสียงการแสดงดนตรีสด สำหรับวงดนตรีประเภทป๊อปปูล่า ประชากรที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ ผู้จัดการ ผู้ออกแบบระบบขยายเสียง และเจ้าหน้าที่จำนวน 20 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่แบบสัมภาษณ์ และนำเสนอข้อมูลใช้วิธีการเขียนบรรยายเชิงพรรณนา ผลการวิจัยพบว่า

1. รูปแบบการจัดการระบบขยายเสียงการแสดงดนตรีสด สำหรับวงดนตรีประเภทป๊อปปูล่า มีดังนี้ การวางแผน การจัดองค์การ การบังคับบัญชา การประสานงาน และการควบคุม
2. ปัจจัยที่เกี่ยวข้องต่อการจัดการระบบขยายเสียงการแสดงดนตรีสด สำหรับวงดนตรีประเภทป๊อปปูล่า คือ 1) ปัจจัยแวดล้อมภายใน ประกอบไปด้วย การบริหารจัดการ ทีมงาน เทคโนโลยี และงบประมาณ 2) ปัจจัยแวดล้อมภายนอก ประกอบไปด้วย องค์กรต่างๆ ที่จ้างงาน ผู้สนับสนุน และผู้ร่วมลงทุน

คำสำคัญ : ระบบขยายเสียงการแสดงดนตรี วงดนตรีประเภทป๊อปปูล่า

ABSTRACT

The purposes of this research were to study 1) the sound reinforcement management system' model for Popular Band 2) the factors affecting the sound reinforcement management system' model for Popular Band. The population included 20 managers, designers of the sound reinforcement and the officials. Data was collected by using interview and presented in description.

* นักศึกษาปริญญาโท สาขาดนตรี (การบริหารงานดนตรี) คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

The findings revealed as follows :

1. The sound reinforcement management system' model for Popular Band including planning, organizing, commanding, coordinating, and controlling.
2. The factors affecting the sound reinforcement management system' model for Popular Band included 1) internal factor including management, staff, technology and budget. 2) external factor including service hirers, patronages, and partners of joint venture.

Keywords : Sound Reinforcement Management System, Popular Band

บทนำ

การดำรงชีวิตอยู่ภายใต้สังคมและยุคสมัยในปัจจุบันที่มีการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ และสังคม อยู่ตลอดเวลา ภาวะความเครียดนับว่าเป็นปัญหาทางด้านสุขภาพจิตอย่างหนึ่งที่เกิดขึ้นได้กับทุกคน ทุกเพศ และ ทุกวัย ดังนั้นมนุษย์จึงต้องปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ เพื่อความอยู่รอดแต่ในขณะเดียวกันความเครียดก็มี ประโยชน์หากเกิดขึ้นในระดับที่เหมาะสมก็จะเป็นแรงกระตุ้นที่ดีช่วยให้เกิดความกระตือรือร้นในการทำงานหรือ กิจกรรมต่างๆ ในทางกลับกันหากความเครียดที่เกิดขึ้นมีอยู่ในระดับที่สูงมากโดยที่ไม่รู้จักผ่อนคลาย จะส่งผล กระทบก่อให้เกิดความผิดปกติทางร่างกายและจิตใจได้เป็นเหตุก่อให้เกิดความวิตกกังวล ซึมเศร้า ซึ่งจะมีผล ทำให้เกิดโรคทางร่างกายต่างๆ ตามมา มนุษย์จึงจำเป็นต้องแสวงหาวิธีผ่อนคลายความเครียดต่างๆ ที่ล้อมรอบ ตัวเองด้วยวิธีการที่แตกต่างกันออกไป ก็ขึ้นอยู่กับความชอบของแต่ละบุคคล เช่น การเล่นดนตรี การฟังเพลง การวาดรูป การปลูกต้นไม้ การออกกำลังกาย และการนอนหลับพักผ่อน เป็นต้น

การฟังเพลง มักถูกนำเข้ามาเป็นหนึ่งในตัวเลือกของวิธีผ่อนคลายความเครียดเสมอมนุษย์ได้ใช้เพลงในการแสดงอารมณ์ต่างๆ เช่น ความรัก ความผิดหวัง และเพลงบางเพลงยังสามารถสะท้อนถึงพฤติกรรมและมี วัตถุประสงค์ เฉพาะบางอย่างได้ เช่น เพลงชาติ เพลงปลุกใจ เป็นต้น นอกจากนี้เพลงยังได้สื่อถึงความเชื่อทางศาสนา ขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรม ค่านิยมของชุมชนหรือสังคมหนึ่งๆ เช่น เพลงศาสนา เพลงอาวจีใช้เป็น เครื่องมือในการเปลี่ยนแปลงสังคม เช่น เพลงสันติภาพและเพลงเคลื่อนไหวทางสังคมต่างๆ (Dean and others, 1984, p.465) ดังนั้น เพลงจึงเป็นผลสะท้อนทางความคิด ความรู้สึก ความเชื่อ ทศนคติ และพฤติกรรมของมนุษย์ อีกทั้งเพลงยังช่วยโน้มน้าวพฤติกรรมและทัศนคติของสมาชิกในสังคมให้ดำเนินไปตามบรรทัดฐานของสังคม

การฟังเพลงอาจจะมีรูปแบบการฟังได้ 2 รูปแบบ คือ การฟังเพลงลักษณะเผชิญหน้ากับนักร้อง (Face To Face) เช่น การแสดงสด หรือ คอนเสิร์ต หรือ การฟังเพลง โดยอาศัยสื่อต่างๆ เช่น โทรศัพท์ วิทยุ เทป ซีดี วีซีดี การฟังเพลงหรือการแสดงดนตรีในรูปแบบของการแสดงคอนเสิร์ตทำให้เกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้แสดง (ศิลปิน / นักร้อง / นักเต้น / นักดนตรี) กับผู้ชม ผู้ชมสามารถแสดงปฏิกิริยาโต้ตอบของการมีส่วนร่วมในความ พอใจหรือไม่พอใจได้ทันที เพราะทั้งผู้แสดงและผู้ชมอยู่ภายใต้เวลาและสถานที่เดียวกันจึงทำให้เราเห็นคนที่ไปดู คอนเสิร์ต ส่งเสียงกรี๊ด เต้น ร้องเพลงตาม โบกมือไปมาตามจังหวะเพลง ถือป้ายชื่อ ขอจับมือศิลปินนักร้อง

นั่นเป็นเพราะพวกเขากำลังแสดงปฏิกิริยาโต้ตอบในการมีส่วนร่วมกับคอนเสิร์ตนั้นๆ การชมคอนเสิร์ตจึงเป็นการสื่อสารอย่างหนึ่งเพราะเพลงเป็นภาษาสากลที่สามารถสะท้อนความรู้สึกต่างๆ เมื่อผสมผสานท่าทางของนักร้องและนักเต้นประกอบที่สื่อความหมายของเพลง การแสดงคอนเสิร์ตถือเป็นสื่ออีกประเภทหนึ่งที่ทำให้ความบันเทิงแก่ประชาชนส่วนใหญ่ได้ดี เหตุเพราะไม่มีข้อจำกัดในเรื่องของเพศ วัย ระดับการศึกษา และสาขาอาชีพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในปัจจุบันผู้บริโภครู้สึกให้ความสนใจและนิยมเป็นจำนวนมากเพราะสามารถชมคนเดียว ชมกันทั้งครอบครัวหรือชมกับเพื่อนเพื่อต้องการพักผ่อนหย่อนใจ

ซึ่งในการจัดการคอนเสิร์ตแต่ละครั้ง ผู้จัดจะมีทีมงานในการจัดรูปแบบของงานหรือที่เรียกว่า “ทีมครีเอทีฟ” รวมทั้งรูปแบบการแสดงบนเวทีคอนเสิร์ตด้วย โดยทั้งหมดจะต้องมีการพูดคุยกับศิลปินที่จะนำมาขึ้นบนเวทีเพื่อทำการกำหนดรูปแบบของงานหรือที่เรียกว่าการทำ “โปรดักชั่น” ให้เหมาะสมกับศิลปินและการแสดง เมื่อได้รูปแบบของงานที่ลงตัวแล้วก็จะมีการคัดเลือกทีมงานที่จะมาทำหน้าที่ในการติดตั้งดูแลระบบเสียง ระบบไฟแสงสีและเวที ให้กับการแสดงคอนเสิร์ตด้วย ในส่วนของผู้ให้บริการติดตั้งดูแลระบบนอกจากจะรับผิดชอบเครื่องมืออุปกรณ์ทุกอย่างในคอนเสิร์ตไม่ว่าจะเป็นระบบเสียง ระบบไฟแสงสี ระบบเวที รวมไปถึงรูปแบบการแสดงก็ต้องสัมพันธ์และเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับทีมครีเอทีฟ ทีมผู้จัดและตัวศิลปินเองด้วย ในส่วนของผู้ควบคุมระบบเสียง ผู้ควบคุมระบบไฟแสงสี และผู้ควบคุมดูแล โปรดักชั่นของทีมผู้ติดตั้งระบบก็ต้องศึกษาถึงรูปแบบและแนวทางของงานจากทีมครีเอทีฟและ รู้ข้อมูลของศิลปินด้วย ไม่เช่นนั้นแล้วความลงตัวในเรื่องของการแสดงบนเวทีกับระบบเสียง ระบบไฟแสงสี บนเวทีอาจจะดูเป็นคนละเรื่องกันได้

ระบบเสียงสำหรับการแสดงที่กล่าวถึงนี้แยกเป็นส่วนย่อยอีกระบบหนึ่งก็คือ ระบบกระจายเสียงในที่สาธารณะ (public address) ซึ่งมีชื่อย่อว่า ระบบพีเอ (P.A. system) ระบบพีเอเป็นระบบเสียงที่เน้นหนักด้านการกระจายเสียงพูด เช่น ในการอภิปราย ปาฐกถา การหาเสียง เป็นต้น ส่วนระบบเสียงสำหรับการแสดงจะมีจุดมุ่งหมายในการกระจายเสียงทั้งเสียงพูด เสียงร้องเพลงและเสียงดนตรีควบคู่ไปด้วย ดังนั้นระบบเสียงสำหรับการแสดงจะมีความยุ่งยากและละเอียดอ่อนมากกว่าระบบพีเอ อย่างไรก็ตามเราสามารถให้หลักการเดียวกันกับทั้งสองระบบได้ ระบบเสียงทั้งสองนี้มีอยู่สิ่งหนึ่งที่เหมือนกันคือ ผู้ชมคนดูจะอยู่ในบริเวณเดียวกับผู้แสดงสภาพเช่นนี้เราถือว่าผู้ชมและผู้แสดงอยู่ในสภาพธรรมชาติของเสียงแบบเดียวกัน เช่น ถ้าอยู่ในห้องประชุมทั้งคนดูและคนแสดงจะอยู่ในสภาพเสียงก้องเสียงสะท้อนแบบเดียวกัน ถ้าอยู่ในสนามหญ้าก็จะพบปัญหาเสียงรบกวนจากลมและอื่นๆ ที่ใกล้เคียงกัน จะเห็นว่ามันแตกต่างจากการเปิดเครื่องรับฟังรายการจากวิทยุหรือฟังเพลงจากเครื่องเล่นเทป เพราะว่าสัญญาณต่างๆ เหล่านี้มาจากที่อื่น หรือเป็นสัญญาณที่ถูกบันทึกไว้ โดยในขณะที่บันทึกนั้นสภาพธรรมชาติของเสียงในห้องบันทึกกับห้องที่เราฟังนั้นแตกต่างกัน

ระบบเสียงที่นำมาใช้ในการแสดงคอนเสิร์ต เพื่อให้คนจำนวนมากสามารถรับฟังได้เหมือนกันหรือใกล้เคียงกัน ไม่ว่าจะเป็นระบบเสียงที่ใช้ลำโพงขนาดเล็กสำหรับประกาศเสียงตามสายหรือระบบเสียงที่ใช้ลำโพงขนาดใหญ่จำนวนมากสำหรับงานแสดงดนตรี ซึ่งทั้งสองระบบนี้จะมีระบบพื้นฐานที่เหมือนกันคือ เสียงจากแหล่งกำเนิดเสียง (sound source) จะส่งสัญญาณไปที่ภาคแปลงสัญญาณเข้า เช่น ไมโครโฟน เครื่องบันทึกเสียง ซีดี ฯลฯ ภาคแปลงสัญญาณเข้าจะทำหน้าที่เปลี่ยนสัญญาณเสียงให้เป็นกระแสไฟฟ้าหรือ ที่เรียกว่า “สัญญาณ”

(signal) ส่งผ่านสายนำสัญญาณไปยังเครื่องผสมสัญญาณเสียง เครื่องผสมสัญญาณเสียงจะทำหน้าที่ผสมสัญญาณเสียงที่เข้ามายังเครื่องผสมสัญญาณ ซึ่งสัญญาณเสียงทั้งหมดจะถูกทำการจัดสมดุลแล้วจะถูกส่งไปยังเครื่องขยายเสียง เครื่องขยายเสียงจะทำหน้าที่ขยายสัญญาณไฟฟ้าให้มีสัญญาณที่สูงขึ้นและส่งผ่านสายนำสัญญาณไปยังภาคแปลงสัญญาณออกหรือลำโพง ภาคแปลงสัญญาณออกหรือลำโพงจะทำหน้าที่เปลี่ยนจากสัญญาณไฟฟ้าให้เป็นพลังงานกลซึ่งมีลักษณะเป็นคลื่นเสียงไปสู่ผู้ฟัง

จุดมุ่งหมายหรือเป้าหมายของระบบเสียงสำหรับการแสดงคอนเสิร์ตนั้นถ้าจะพูดก็พูดได้ง่ายมาก แต่จะทำให้ได้นั้นจะยากเป็นหลายเท่าตัว คุณเป้าหมายใหญ่ๆ ก็คือการกระจายเสียงร้องเสียงดนตรีไปยังคนดูด้วยระดับความดัง ความสมจริงที่เหมาะสม ไม่ดังหรือค่อยเกินไปในบริเวณและเวลาที่เรากำลังต้องการ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายดังกล่าวเราต้องเผชิญกับปัญหาด้านต่างๆ มากมาย เมื่อพิจารณาถึงส่วนประกอบสำคัญของระบบขยายเสียงที่ว่านี้ ส่วนประกอบที่สำคัญได้แยกออกเป็น 3 ส่วน คือ ทางด้านผู้แสดง (performers) อุปกรณ์เครื่องมือในระบบเสียง (equipment) สภาพแวดล้อมของเสียงในบริเวณนั้น (environment and acoustics) ระบบเสียงที่แท้จริงแล้วว่ามันไม่ใช่มีเฉพาะอุปกรณ์เครื่องมือเท่านั้นที่เป็นหัวใจของระบบเสียง แต่จะต้องมีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานอีกหลายๆ ด้านหลายๆ ส่วน ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของเครื่องมือ การจัดระเบียบการทำงานบนเวที การจัดลำดับการทำงาน การวางตำแหน่งเจ้าหน้าที่ การเตรียมอุปกรณ์ให้พร้อม การจัดวางตำแหน่งไมโครโฟนอย่างถูกต้อง การจัดระเบียบสายสัญญาณให้เข้าที่เข้าทางอย่างเรียบร้อย จุดการวางตำแหน่งเครื่องดนตรีต่างๆ ฯลฯ ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัย จึงมีความต้องการที่จะศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบการจัดการระบบขยายเสียงการแสดงดนตรีสด สำหรับวงดนตรีประเภทป๊อปปูล่า เพื่อนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาไปใช้ในการวางแผนการจัดระบบและการออกแบบระบบขยายเสียงกลางแจ้งสำหรับการแสดงดนตรี ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดในการทำงาน

วิธีการวิจัย

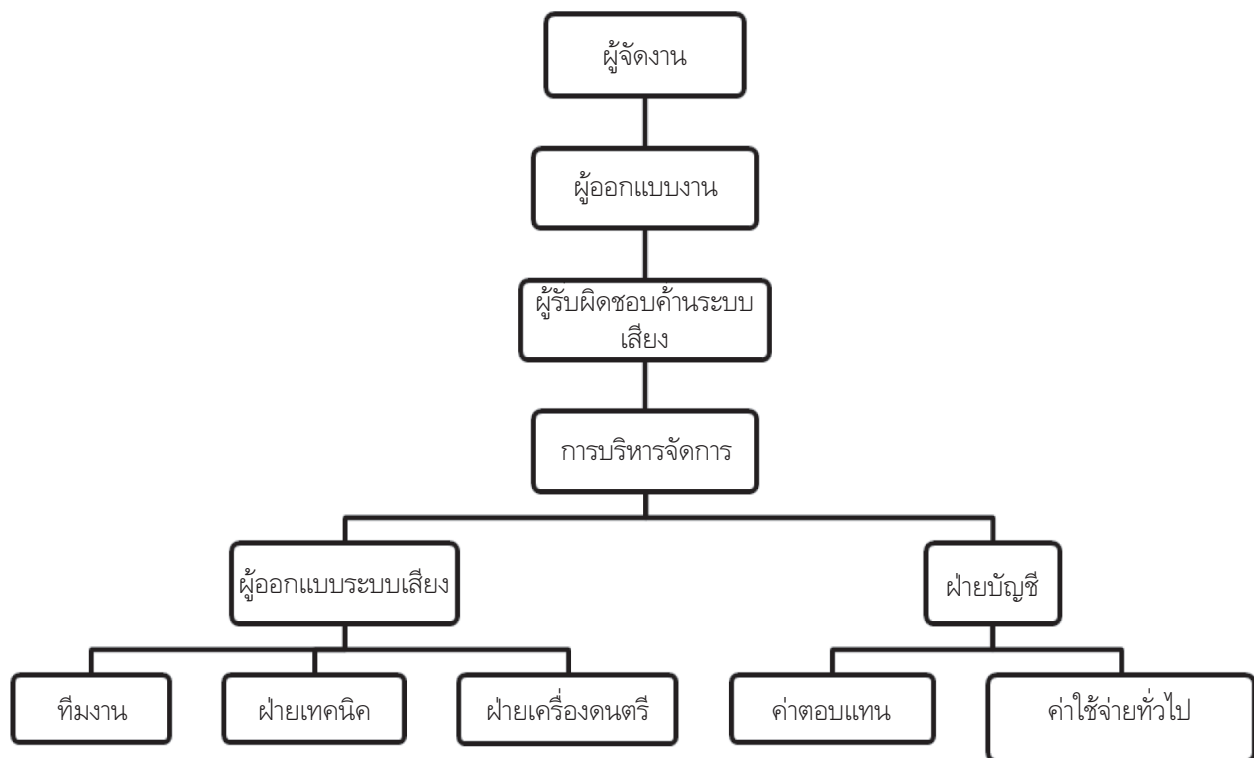
ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (qualitative research) แนวคิดที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำกรอบแนวคิดของทฤษฎีองค์การมาเป็นแนวทางที่ใช้ในการศึกษาเรื่องรูปแบบการจัดการระบบขยายเสียงการแสดงดนตรีสด สำหรับวงดนตรีประเภทป๊อปปูล่าเป็นหลัก เนื่องจากสามารถนำมาวิเคราะห์เปรียบเทียบแนวความคิดในเชิงการบริหารของผู้บริหาร ถือเป็นรากฐานความคิด ที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการซึ่งมีดังต่อไปนี้

1. การวางแผน (planning)
2. การจัดองค์การ (organizing)
3. การบังคับบัญชา (commanding)
4. การประสานงาน (coordinating)
5. การควบคุม (controlling)

นอกจากแนวคิดที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้แล้ว ยังศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อรูปแบบการจัดการระบบขยายเสียงการแสดงดนตรีสด สำหรับวงดนตรีประเภทป๊อปปูล่า

สรุป อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษารูปแบบการจัดการระบบขยายเสียงการแสดงดนตรีสด สำหรับวงดนตรีประเภทป๊อปปูล่า ซึ่งประกอบไปด้วยส่วนต่างๆ ที่มีความสัมพันธ์กัน ตามทฤษฎีองค์การชี้ให้เห็นว่าทุกๆ องค์การ คือระบบสังคม ในส่วนต่างๆ จะต้องมีความสัมพันธ์กันพึ่งพาซึ่งกันและกันเพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการทำงาน ผู้วิจัยมีข้อคิดเห็นดังนี้

ภาพที่ 1 แผนผังรูปแบบการจัดการระบบขยายเสียงการแสดงดนตรีสด

สำหรับวงดนตรีประเภทป๊อปปูล่า

1. การวางแผน (planning) ในการจัดการระบบขยายเสียงการแสดงดนตรีสด สำหรับวงดนตรีประเภทป๊อปปูล่า นั้นเป็นไปตามทฤษฎีหลักการบริหารของ เฮนรี ฟาโยล (Henri Fayol) ซึ่งในการจัดการระบบขยายเสียงการแสดงดนตรีสด สำหรับวงดนตรีประเภทป๊อปปูล่า นั้นมีการกำหนดวิสัยทัศน์ ภารกิจ วัตถุประสงค์ และนโยบายการทำงาน ซึ่งในการปฏิบัติทุกครั้งจะมีรูปแบบและแผนในการทำงานจึงทำให้ผู้ปฏิบัติงานสามารถทำงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามต้องการ

2. การจัดองค์การ (organizing) มีการนำทฤษฎีหลักการบริหารของ เฮนรี ฟาโยล (henri fayol) มาวิเคราะห์ทางด้านการวางแผนด้านกำลังคนในการทำงาน ด้านบุคลากร มีการวางแผนระยะยาว มีการฝึกอบรมบุคลากรในการทำงานอยู่ตลอดเวลา พร้อมทั้งดูแลในเรื่องของสวัสดิการของบุคลากรให้ได้รับความเป็นธรรมที่สุด ส่วนเรื่องของการประเมินผลการทำงาน จะมีการประเมินผลอยู่เป็นระยะ เพื่อที่จะได้นำผลของการประเมินมาพิจารณาในการพัฒนาบุคลากรให้มีประสิทธิภาพในการทำงานมากยิ่งขึ้น ตลอดผลของการประเมินจะนำไปพิจารณาในเรื่องของค่าตอบแทน

3. การบังคับบัญชา (commanding) การบังคับบัญชาและการควบคุมได้มีการจัดให้สอดคล้องตามทฤษฎีซึ่งในการทำงานได้จัดระบบการทำงานถึงผู้บังคับบัญชาโดยตรง หรือการจัดให้มีจำนวนผู้ใต้บังคับบัญชาให้เหมาะสมในแต่ละสายงาน แนวความคิดของผู้บริหารนำไปสู่การบริหารจัดการที่สอดคล้องกับ แนวความคิดของ ลอว์เรนซ์ ลิกวีท (Lawrence Likier) ในเรื่องการบริหารบังคับบัญชาว่า การควบคุมบังคับบัญชาจะมีประสิทธิภาพมากที่สุด ถ้าฝ่ายบริหารปรึกษากับกลุ่ม และหัวหน้าของกลุ่มที่ไม่เป็นทางการนี้ในอันที่จะปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมาย ขบวนการมนุษยสัมพันธ์ต้องการให้ผู้บังคับบัญชา เป็นคนที่น่ารัก เป็นนักฟังที่ดี เป็นมนุษย์ ไม่ใช่เป็นนาย ต้องให้ข้อคิดแล้วให้คนงานตัดสินใจ อย่าเป็นผู้ตัดสินปัญหาเสียเอง ขบวนการมนุษยสัมพันธ์จึงเชื่อว่าการสื่อสารความหมายมีประสิทธิภาพประกอบกับการให้โอกาสคนงานเข้ามามีส่วนรวมในการแก้ปัญหาเป็นหนทางที่ดีที่สุด ที่จะได้มาซึ่งการควบคุมบังคับบัญชาที่มีประสิทธิภาพ และการบริหารแบบประชาธิปไตย พนักงานทำงานได้ผลงานมากที่สุด ถ้าเขาได้จัดการงานที่เขารับผิดชอบเอง โดยมีการควบคุมน้อยที่สุดจากผู้บริหารหลังจากที่ได้มีการปรึกษาร่วมกันแล้ว (อวยชัย ชบา, 2534, น.171-172)

รูปแบบของการสั่งการ มีการมอบหมาย และกระจายอำนาจไปสู่หัวหน้าฝ่ายต่างๆ มีบางส่วนที่กำหนดไว้เป็น ลายลักษณ์อักษรสามารถนำไปปฏิบัติได้ ทศนคติของผู้จัดการต่อบุคลากร ผู้จัดการมีทัศนคติต่อบุคลากรในระดับใกล้เคียงกันในแง่ดีตาม ทฤษฎี Y คือเป็นคนดี ไว้วางใจได้ แต่ในแง่ไม่ดีต่อผู้ใต้บังคับบัญชาในระดับต่ำลงไปมากๆ ตามทฤษฎี X คือ ไม่ไว้วางใจต้องควบคุมอย่างใกล้ชิด ทำให้มีการกดดัน การทำงานมากขึ้น

แรงจูงใจ จากการศึกษาด้านแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของบุคลากร พบว่าผู้จัดการได้ให้ความสำคัญกับการจูงใจในรูปแบบของค่าตอบแทนและสวัสดิการในการทำงานอยู่แล้วไม่ว่าจะเป็นเรื่องค่ารักษาพยาบาล ค่าโทรศัพท์ที่ใช้ในการติดต่อประสานงาน ซึ่งสวัสดิการเหล่านี้เป็นแนวทางปฏิบัติที่ทางผู้จัดการได้มอบให้กับผู้ปฏิบัติงาน รวมไปถึงการจัดสวัสดิการด้านอื่นๆ ให้อย่างเป็นธรรม สรุปได้ว่า การทำงานในปัจจุบันนั้นค่าตอบแทนและสวัสดิการนั้นเป็นปัจจัยหลักที่สำคัญเพราะจะเป็นสิ่งที่ได้มาซึ่งปัจจัยสี่ ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีความต้องการของมาสโลว์ (maslow) ซึ่งกล่าวได้ว่า ความต้องการในด้านปัจจัยสี่เป็นความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ทุกคนก่อนที่จะมีความต้องการในด้านอื่นต่อไป

4. การประสานงาน (coordinating) การสื่อสารในปัจจุบันมีการสื่อสารกันอย่างเป็นทางการ ซึ่งเป็นไปตามทฤษฎีการบริหารของ เฮนรี ฟาโยล (Henri Fayol) ซึ่งจะต้องมีการทำงานร่วมกัน การทำให้กิจกรรม และการทำงานเข้ากันได้ดี เฮนรี ฟาโยล (Henri Fayol) เสนอแนะให้มีการประชุมหัวหน้าแผนกประจำสัปดาห์เพื่อปรับปรุงการประสานงาน แต่ในการจัดการระบบขยายเสียงส่วนใหญ่จะให้การพูดคุยอย่างไม่เป็นทางการ และใช้

การประสานงานทางระบบเทคโนโลยีสารสนเทศต่างๆ เช่น E-Mail ผ่านระบบอินเทอร์เน็ต หรือเป็นข้อความผ่านทางระบบมือถือ ฯลฯ ดังนั้นบุคลากรในองค์กรการดังกล่าวอาจคิดว่าไม่มีความจำเป็นต้องใช้ทฤษฎีการบริหารเข้ามาใช้ในองค์กรมากเกินไป

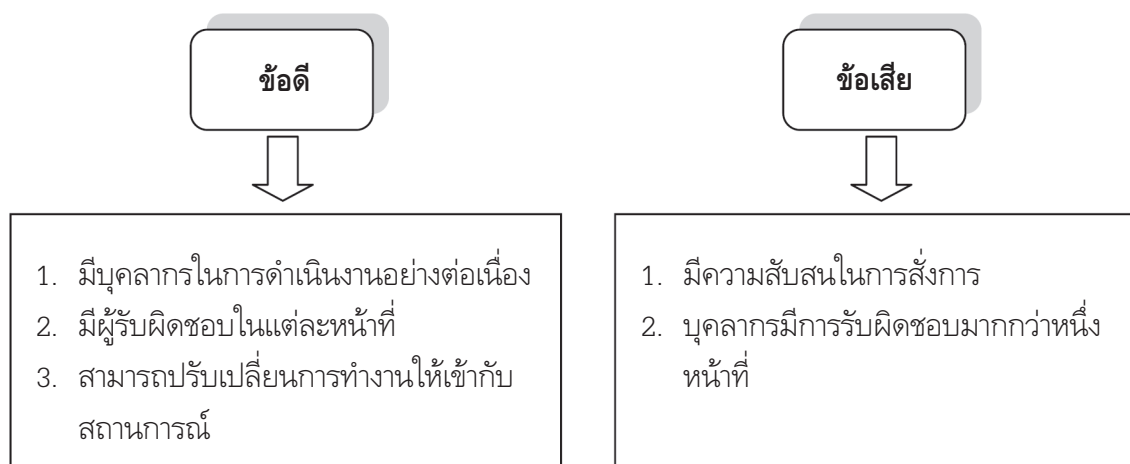
5. การควบคุม (controlling) ในรูปแบบการจัดการระบบขยายเสียงการแสดงดนตรีสดสำหรับวงดนตรีประเภทป๊อปปูล่านั้นมีการควบคุมสอดคล้องกับทฤษฎีหลักการบริหาร พบว่าได้มีการควบคุมการทำงานอย่างเป็นขั้นตอนตามกระบวนการควบคุมงาน และมีวิธีการควบคุมหลายวิธีผสมกันทั้งการควบคุมก่อนปฏิบัติงาน ขณะปฏิบัติงาน และหลังปฏิบัติงาน

ปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการระบบขยายเสียงการแสดงดนตรีสด

มีการวิเคราะห์ถึงรูปแบบการจัดการระบบขยายเสียงการแสดงดนตรีสด สำหรับวงดนตรีประเภทป๊อปปูล่า โดยการใช้ แนวคิดทฤษฎีองค์การ เพื่อวิเคราะห์สิ่งแวดล้อมภายใน และสิ่งแวดล้อมภายนอก ผู้จัดการหรือผู้ออกแบบอาจจะมีการจัดการกับปัจจัยแวดล้อมภายในเหล่านี้ด้วยการจัดแผนงานตามหน้าที่ที่รับผิดชอบเพื่อควบคุมคุณภาพในการทำงานจะมีลักษณะของโครงสร้างแบบเมทริกซ์ คือมีการจัดแผนงานตามหน้าที่ซึ่งเป็นโครงสร้างถาวรขององค์การและมีการจัดทีมบุคลากรเมื่อมีความต้องการเพิ่มขึ้น เช่น เมื่อมีการปรับปรุงระบบที่ทันสมัยขึ้นจึงมีความต้องการในส่วนของบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานนั้นๆ เข้ามาดำเนินงานให้บรรลุเป้าหมาย โดยการมอบหมายหน้าที่ที่รับผิดชอบในการปฏิบัติงานขึ้นมา

ข้อดีของการจัดสร้างองค์การดังกล่าว คือ มีบุคลากรที่ดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง ได้แก่บุคลากรหลักที่เป็นโครงสร้างถาวร หรือบุคลากรประจำ เช่น ผู้ที่ทำหน้าที่ในการออกแบบระบบ ทำหน้าที่ในการติดตั้ง บุคลากรเหล่านี้จะต้องปฏิบัติงานอย่างสม่ำเสมอ ในขณะเดียวกันก็จะมีบุคลากรที่รับผิดชอบในการเคลื่อนย้ายและทำการติดตั้งจนสำเร็จลุล่วง เช่น มีการจ้างบุคลากรจากภายนอกมาทำหน้าที่ขนย้ายและติดตั้งอุปกรณ์ต่างๆ ในการทำงาน เพื่อช่วยในการกระจายหน้าที่ในการทำงานของผู้ออกแบบระบบ นอกจากนี้ยังมีการปรับเปลี่ยนให้เข้ากับสถานการณ์ โดยปรับเปลี่ยนบุคลากรบางส่วนให้ไปรับผิดชอบการทำงานอีกหน้าที่หนึ่ง เช่น จากเดิมที่กำลังติดตั้งระบบเสียงอยู่หากมีบุคลากรในการติดตั้งที่เพียงพอแล้วก็จะสลับปรับเปลี่ยนไปทำหน้าที่ในการติดตั้งอุปกรณ์เครื่องดนตรีหรืองานอื่นๆ ที่มีความสำคัญตามลำดับการทำงาน

ส่วนข้อเสียของการจัดองค์การดังกล่าว คือ ความสับสนในการสั่งการ บุคลากรอาจจะได้รับมอบหมายงานในส่วนที่ต้องรับผิดชอบหลักและรับผิดชอบรองลงมา ทำให้บางครั้งอาจจะมีสับสนในบทบาทหน้าที่ของตนเอง ซึ่งจากการศึกษาวิจัยพบว่า ในการทำงานจริงบุคลากรมีการปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายมากกว่าหน้าที่หนึ่งหน้าที่ เนื่องจาก การปฏิบัติงานในเรื่องบางเรื่องจำเป็นต้องใช้บุคลากรที่มีทักษะและมีความรู้ความสามารถเฉพาะทางในการปฏิบัติงาน

ภาพที่ 2 เปรียบเทียบข้อดีข้อเสียของการจัดการแบบเมทริกซ์

แนวความคิดของทฤษฎีองค์การ ถูกนำมาเป็นแนวทางในการศึกษา เนื่องจากสามารถนำมาวิเคราะห์เปรียบเทียบ แนวความคิดในเชิงการบริหารองค์การของผู้บริหาร ที่นำมาใช้ในการบริหารจัดการ ในการจัดการระบบขยายเสียงการแสดงดนตรีสด ซึ่งเห็นได้ว่า การบริหารจัดการที่ได้ศึกษานี้สามารถใช้แนวความคิดของทฤษฎีองค์การ มาอธิบายผลได้ดังนี้

ในรูปแบบการจัดการระบบขยายเสียงการแสดงดนตรีสด สำหรับวงดนตรีประเภทป๊อปปูล่า ผู้จัดการมีความคิดที่ให้ความสำคัญกับทีมงาน ดังนั้นองค์การจึงมีลักษณะเป็นองค์การมนุษยสัมพันธ์ คือ ให้ความสำคัญกับทีมงาน ให้ความสำคัญสนทนสนม ให้โอกาสในการแสดงความคิดเห็น ให้โอกาสในการสร้างสรรค์ได้อย่างเต็มที่ ถึงจะเป็นงานที่หนักแต่ทีมงานจะมีความสุขและมีความสุขกับการทำงาน แนวความคิดของผู้จัดการที่ให้ความสำคัญกับทีมงานดังกล่าวนี้ ได้สะท้อนทัศนคติของผู้จัดการที่มีต่อบุคลากรในการทำงาน ตามทฤษฎี (Y Theory) ในหลายประการ เช่น มนุษย์จะใช้การสั่งการ และควบคุมตนเอง (self direction and self control) เพื่อที่จะปฏิบัติงานเป็นไปตามวัตถุประสงค์หรือนโยบายที่เขาได้สร้างความผูกพันเอาไว้ ดังนั้นการสร้าง ความผูกพันต่อ นโยบายหรือวัตถุประสงค์ขององค์การ กับการปฏิบัติหน้าที่ เป็นรางวัลที่มีความสำคัญที่สุด เช่น ความพอใจที่ผู้อื่นเห็นความสำเร็จของตน ผู้จัดการที่มีทัศนคติเช่นนี้ จึงรับฟัง และเปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็น ความคิดเห็นที่ทีมงานเสนอแล้วนำไปปฏิบัติ กลายเป็นความผูกพันต่อนโยบายในการทุ่มเทปฏิบัติงาน นอกจากนี้ผู้บริหารยังมีทัศนคติที่สอดคล้องกับทฤษฎี Y ในเรื่องการใช้ความพยายามทั้งทางกาย และทางสมองในการทำงาน มีลักษณะธรรมชาติเหมือนกับการเล่น หรือการพักผ่อน แนวคิดที่ให้ความสำคัญกับทีมงานของผู้บริหารใช้การตอบสนองความต้องการทางสังคมหรือการเป็นส่วนของกลุ่ม (social or belonging needs) ตามทฤษฎีลำดับขั้นของความต้องการ (Hierarchy of Needs) ของ Abraham H. Maslow ว่ามนุษย์ทุกคนมีความปรารถนาในระดับที่แตกต่างกัน ในการจะผูกมิตร และได้รับความรักจากผู้อื่น ในที่ทำงานจะเห็นได้ว่าความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมงานเป็นสิ่งที่สำคัญมาก ซึ่งบางครั้งพนักงานจำยอมต้องรวมตัว เข้าในกลุ่มเพื่อให้เป็นที่ยอมรับของ

เพื่อนร่วมงาน จึงเห็นได้ว่ารูปแบบการจัดการระบบขยายเสียงสำหรับการแสดงดนตรีสด สำหรับวงดนตรีประเภทป๊อปปูล่าจึงมีการเปิดโอกาส และให้โอกาสที่ทีมงานเข้ามามีส่วนร่วม ในการแสดงความคิดเห็นหรือแก้ไข ปัญหางานที่เขารับผิดชอบด้วยตนเอง แนวคิดในการบริหารจัดการดังกล่าว ช่วยสร้างวัฒนธรรมองค์การในแบบองค์การ มนุษย์สัมพันธ์ ทำให้เกิดความจงรักภักดีในองค์การ ความภาคภูมิใจในการทำงาน ความรู้สึกส่วนร่วมเป็นเจ้าขององค์การ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับการทำงานด้านดนตรี และศิลปะ การทุ่มเททำงานสร้างสรรค์อย่างเต็มที่จึงทำให้ผลงานออกมาดีและมีคุณภาพ

จากการศึกษารูปแบบการจัดการระบบขยายเสียงการแสดงดนตรีสด สำหรับวงดนตรีประเภทป๊อปปูล่า ได้พบปัจจัยอยู่หลายประการที่เป็นปัญหาและอุปสรรคของการจัดการระบบขยายเสียงการแสดงดนตรีสด สำหรับวงดนตรีประเภทป๊อปปูล่า ที่ผู้จัดการจะต้องใช้ความสามารถในการจัดการกับปัญหาและอุปสรรค ดังนี้

1. ปัญหาเรื่องงบประมาณ ในการทำงานด้านระบบขยายเสียงจำเป็นต้องใช้งบประมาณหรือการลงทุนในส่วนของอุปกรณ์เครื่องมือในการทำงานที่ค่อนข้างสูง ในการลงทุนงบประมาณที่ค่อนข้างสูงนี้ต้องมีความสัมพันธ์กับคุณภาพของงานและค่าตอบแทนที่ควรจะได้รับ ทำให้ต้องมีการวางแผนในเรื่องของงบประมาณให้เหมาะสมกับการสั่งซื้อในแต่ละครั้ง

2. ปัญหาเรื่องทีมงาน ทีมงานในการออกแบบและทำระบบขยายเสียงที่มีทักษะและความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับด้านระบบขยายเสียง มีจำนวนไม่เพียงพอ

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษารูปแบบการทำงานของแต่ละฝ่ายของการทำงานระบบขยายเสียงการแสดงดนตรีสด
2. ควรศึกษาสภาพปัญหาหรือปัจจัยอื่นๆ ที่ส่งผลต่อการจัดการระบบขยายเสียงการแสดงดนตรีสด
3. ควรศึกษาแนวโน้มการจัดการระบบขยายเสียงในด้านอื่นๆ เช่น เรื่องการจัดการเทคโนโลยี การจัดการองค์ความรู้ การทำงานเป็นทีม เป็นต้น

บรรณานุกรม

อวยชัย ชบา. (2534). *ทฤษฎีองค์การ*. ในเอกสารสอนชุดวิชา องค์การและการจัดการหน่วยที่1-8 (หน้า 288-292).
นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.